

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja odstąpiła od swej praktyki decyzyjnej, naruszyła prawo oraz ciążący na niej obowiązek uzasadnienia, zasadę proporcjonalności i zasadę równości przy ustalaniu podstawowej kwoty grzywny przy ustalaniu wartości sprzedaży dotyczącej naruszenia na podstawie całkowitej wartości sprzedaży klientom EOG.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja odstąpiła od swej normy postępowania dla pożądaney praktyki administracyjnej, naruszyła prawo oraz ciążący na niej obowiązek uzasadnienia, zasadę proporcjonalności i zasadę równości przy ustalaniu podstawowej kwoty grzywny, nie uwzględniając szczególnych okoliczności sprawy i charakteru danego przemysłu (w tym wpływu kartelu dotyczącego frachtu lotniczego).
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, stwierdzając, iż miała kompetencje w zakresie naruszenia dotyczącego advanced manifest system (zaawansowanego systemu manifestu ładunkowego) (AMS) przed dniem 1 maja 2004 r.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja odstąpiła od swej normy postępowania dla pożądaney praktyki administracyjnej poprzez niewłaściwe zastosowanie przysługującego jej swobodnego uznania w zakresie postępowań ugodowych.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2012 r. — Unister przeciwko OHIM (Ab in den Urlaub)

(Sprawa T-273/12)

(2012/C 243/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Unister GmbH (Lipsk, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Hug i A. Kessler-Jensch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 kwietnia 2012 r. w sprawie R 2150/2011-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Ab in den Urlaub” dla usług z klas 35, 39, 41 i 43 – zgłoszenie nr 9 692 286

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009; naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2012 r. — Alfatar Benelux przeciwko Radzie

(Sprawa T-274/12)

(2012/C 243/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alfatar Benelux (Ixelles, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci N. Keramidas i N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że strona pozwana uchybiła obowiązkowi ciążącemu na niej na mocy art. 266 TFUE, ponieważ, pomimo że została do tego formalnie wezwana, nie wykonała wyroku Sądu Pierwszej Instancji Unii Europejskiej z dnia 20 października 2011 r. w sprawie T-57/09 Alfatar Benelux przeciwko Radzie i nie określiła swego stanowiska w tym względzie, pomimo upływu wyznaczonego jej terminu;
- nakazanie stronie pozwanej podjęcia wszelkich środków koniecznych do wykonania wyroku Sądu Pierwszej Instancji Unii Europejskiej z dnia 20 października 2011 r. w sprawie T-57/09 Alfatar Benelux przeciwko Radzie i do określenia swego stanowiska w tym względzie;
- zobowiązanie strony pozwanej do zapłaty na rzecz strony skarżącej odszkodowania w kwocie 20 000 EUR na podstawie art. 340 TFUE; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą, nawet w wypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, w ramach którego twierdzi, że strona pozwana nie wypełniła obowiązku wynikającego z art. 266 TFUE, ponieważ, pomimo że została do tego formalnie wezwana, nie podjęła jakichkolwiek środków w celu wykonania wyroku Sądu Pierwszej Instancji Unii Europejskiej z dnia 20 października 2011 r. w sprawie T-57/09 Alfatar Benelux przeciwko Radzie i nie określiła swego stanowiska w tym względzie, pomimo upływu wyznaczonego jej terminu.